Nr. 1. Mielec, w kwietniu 1933 r. Rok XIV.

Orędownik

Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi raz w miesiącu.
Prenumerata roczna urzędowa 3 Zł.
„ prywatna 4 Zł.

Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

Nr. I. Rżn. 2097/2-32. Mielec, dn 11 marca 1933.

W myśl art. 1 p. 10. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 listopada 1930 Dz. Ust R. P. Nr. 80 poz. 629 kończy się z dniem 31 marca 1933 okres przejściowy, w którym gminy mogą używać dotychczasowych pieczęci i oznak (herbów).

To samo rozporządzenie reguluje i ustala herby dla Związków komunalnych, które zasadniczo składać się będą z godła Państwa i herbu Wojewódzkiego oraz nazwy Związku (gminy). Niezależnie od tego mogą gminy występować z wnioskami o nadanie im ich historycznie uzasadnionych herbów, a to na podstawie art. 4 i 19 cytowanego rozporządzenia.

Herby nadaje i zatwierdza Pan Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Panem Ministrem Wyzn. Rel. i Oświecenia Publicznego na podstawie wniosków Związków komunalnych (gminy).

W tym celu polecam do dnia 30. kwietnia 1933 przedłożyć mi uchwałę rady gminnej zawierającą wniosek o nadanie herbu i odpowiedni wniosek Zw. gminnej.

Gminy, które posiadają już swój historycznie uzasadniony herb i chcą się nim nadal posługiwać, zaznaczą to wyraźnie w swych wnioskach, załączając odbitkę lub rysunek tego herbu, i możliwie dokładny opis historycznego pochodzenia herbu.

Bliższych informacji względnie wyjaśnień w tej sprawie udzieli Sekretarz Rady Powiatowej lub Inspektor Samorządu gminnego.

ODPIS.

Dyrekcja Fund. Bezrobocia Wydział Finansowy. Nr. F-II. 500/33 W sprawie opłat od kwitów komornianych na F. P. B. Warszawa, dnia 8 marca 1933 r.

Do Zarządu Obwodowego w Krakowie.

Dyrekcja podaje następujące wyjaśnienie Dyrekcji Funduszu Pomocy Bezrobotnym w sprawie opłat od kwitów komornianych:

§ 2. Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28/VIII 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74 z dnia 29 sierpnia 1932 r. poz. 670) wydany w rozwinięciu art 9 Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 23 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74 z dnia 29.8 1932 r. poz. 664) wyraźnie określa, że opłaty od kwitów komornianych winny być dokonywane niezależnie od tego, czy właściciel nieruchomości, względnie dzierżawca wydaje kwity swoim lokatorom czy też nie. Niewydawanie pokwitowań jest kwestją tylko zwyczaju, przyjętego w pewnych miejscowościach, przeważnie na prowincji i zależy od dobrej woli obu stron. Sam fakt nie wystawiania kwitów lokatorowi nie przesądza znaczenia Ustawy. Paragraf 3-ci powyżej cytowanego Rozp. Prezesa Rady Ministrów podkreśla, że opłata od kwitów komornianych winna być uiszczana przez właściciela względnie dzierżawcę nieruchomości na podstawie wykazu faktycznie otrzymanych sum komornego. Opłaty na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym winny być uskuteczniane według stawek w stosunku miesięcznym, podanych w art. 9 cytowanego Rozp. Prezydenta Rzeczp. z dnia 23 VIII 1932 r. z wykluczeniem wpływów komornianych od 1 i dwu izbowych lokali. Wykazy miesięczne otrzymanych sum komornego winni właściciele, względnie dzierżawcy prowadzić w dwóch egzemplarzach, niezależnie od tego, czy wystawiają oni kwity swoim lokatorom, czy też nie, a to przez wzgląd na ułatwienie powołanym organom prowadzenia kontroli.

Co się tyczy mieszkań służbywych, to o ile stanowią one integralną część uposażenia służbowego, ewentualnie podpadają pod pojęcia „świadczeń w naturze“, wówczas podlegają opłacie na rzecz F. P. B.

W zrozumieniu Rozp. z dnia 23.VIII 1932 roku podlegają również opłatom lokale przemysłowe, handlowe i t. p.

Podnajemca w zrozumieniu lokatora nie jest obowiązany do uiszczenia opłat na rzecz F. P: B. celem wykorzystania przy przeprowadzaniu kontroli opłat na Fundusz Pomocy Bezrobotnym.

Dyrektor: Kmita mp.

L: P 16/2/33. Mielec, dnia 17/IV 1933.

Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie przesyłam do wiadomości i zastosowania się wślad tut. zarządzenia z dnia 5 września 1932 r. L: I. O. S. 1545/32 podanego w Orędowniku.

L: P-11-6-33. Mielec. dnia 17/III 1933.

Paterak Marja urodzona 7/VIII 1905 z Czajkowej włóczy się po kraju i wyłudza wsparcia na rachunek gminy Czajkowej.—

O powyższem zawiadamiam i polecam, aby wsparć i zapomóg wyż wymienionej na rachunek gminy Czaj-

kowej nie udzielać, ponieważ takowe zwracane nie będą.

ODPIS.

Urząd Wojewódzki Krakowski Wydział Bezp. Publ. Nr. BP, I-16/8/33. Kraków, dnia 4 kwietnia 1933. Propaganda Loterji Państwowej.

Do wszystkich Panów Starostów Pow. Województwa Krakowskiego i Pana Starosty Grodzkiego w Krakowie.

Kontynuując akcję propagandową Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej wydała dalszą serję plakatów i afiszów, które pragnie jak najbardziej rozpowszechnić i w tym celu w własnym zarządzie rozkleja wymienione publikacje, wyłącznie w miejscach nieobjętych zakazem publicznym lub prywatnym.

W obliczu nowej kampanji reklamowej przed 27-ą Loterją proszę Panów Starostów, o wydanie podległym władzom i organom P. P. zarządzenia, polecającego wzięcie publikacji loteryjnej pod należytą ochrcnę i ścigania tych, którzy je niszczą.

Winnych umyślnego uszkodzenia i usunięcia plakatów i afiszów należy pociągnąć do odpowiedzialności karnej z art. 19 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 11 lipca 1932 w przedmiocie prawa o wykroczeniach (Dz. U. P. Nr. 60 poz. 572).

Nadmienia się, że w celu ułatwienia organom Pol. Państw. orjentowania się, każda publikacja Loterji Państwowej opatrzona jest u dołu naddrukiem „Publikacja urzędowa zdzieranie, niszczenie i zaklejanie wzbronione pod karą"—oraz że osoby, które z ramienia Gen. Dyrekcji Loterji Państw. będą zajmowały się rozklejaniem publikacji, zaopatrzone będą w odpowiednie zaświadczenia.

Za Wojewodę: Wolaniecki,
wz. Nacz. Wydz. Bezp. Publ.

L: B-II-18-1/33 Mielec, dnia 7/4 1933.

Wszystkim Zwierzchnościom gminnym oraz Komen Post. Policji Państw. w powiecie udzielam do wiadomości oraz wydania dalszych stosownych zarządzeń.

L. B. I- 12-16/33. Mielec, dn. 14/3 1933.

Wskutek reskr Pana Wojewody Krakowskiego z dnia 22 marca 1933 L. BP. III/8/2 33 podaję do wiadomości, że różni aferzyści zagraniczni w różnorodny sposób jak np. zapomocą inseratów w prasie, prospektów i ofert wysyłanych poszczególnym osobom, za pośrednictwem swych wędrownych agentów i t. p. proponują udzielenie długoterminowych pożyżyczek zagranicznych na dogodnych warunkach, pobierając z góry nieraz znaczne kwoty na rzekome koszta administracyjne lub jako wadja określone procentowo według wysokości obiecywanej pożyczki. Ponadto niektórzy z nich będący razem agentami ubezpieczeniowymi wymuszają na starających się o pożyczki ubezpieczanie się na wysokie sumy w zagranicznych przedsiębiorstwach ubezpieczeniowych, od których otrzymują za to prowizję, a reflektantom na pożyczki wmawiają, że polisy asekuracyjne są jedną z koniecznych gwarancyj zabezpieczających pożyczki.

Ponieważ w ostatnich czasach akcja ta, przeważnie w województwach zachodnich, znacznie się wzmogła, narażając wiele osób na poważne straty, gdyż pobrane przez rzekomych pośredników kwoty należy uważać za przepadłe, polecam P. Naczelnikom gmin powyższe podać do publicznej wiadomości z odpowiednim ostrzeżeniem zaś P. P. P. w razie pojawienia się powyższych wypadków odpowiednio przeciwdziałały tej akcji.

L. W-15 40/33. Mielec. do. 18.IV 1933.

W celu ułatwienia kontroli ewidencji koni, polecam by w dowodach tożsamości koni wpisywana była przez urzędy gminne pozycja księgi ewidencyjnej, pod którą dany koń jest zapisany.

W dowodach tożsamości serji A, B, C i D pozycje te należy wpisywać na stronicy 4-ej, w dowodach zaś serji następnych na stronicy 6-ej —Czynność tę należy wykonywać podczas samego przeglądu, oczywiście w odniesieniu do tych koni, które przedstawione zostaną do przeglądu ogólnego (normalnego); dowody zaś koni, które z jakich bądź powodów na przegląd ogólny nie staną i dla których są one wystawiane pojedynczo przez rejonowych inspektorów koni powinne być zaopatrywane w Nr, pozycji ks. ewidenc. przez urząd gminny przed doręczeniem danego dowodu właścicielowi (posiadaczowi) konia.

Wpisywanie Nr. pozycyj ksiąg ewidencyjnych przy zmianach posiadania koni na skutek odnośnych meldunków właścicieli (posiadaczy) powinno być uskuteczniane w rubrykach przeznaczonych na wpisywanie dalszych zmian dotyczących zapisków.—

Nr. I. Społ.—15/I/33. Mielec, 14/4 1933.

W związku z akcją usprawnienia pomocy młodzieży akademickiej zwraca się Tym. Wydział pow. z gorącym apelem o udzielenie subwencji na pomoc młodzieży akademickiej w jakiejkolwiek wysokości.

Młodzież akademicka bowiem rekrutuje się w swej większości z prowincji, co nie powinno być obojętne dla Samorządu, szczególnie że młodzież ta znajduje się w ciężkiem położeniu finansowem.—Los młodzieży akademickiej specjalnie w chwili obecnej wymaga wielkiej troski całego społeczeństwa. Jedną z takich palących konieczności jest pomoc w dokończeniu budowy Domu Akademika im Prezydenta Ignacego Mościckiego w Krakowie, oraz akcji dożywiania jakoteż pomoc przy ujszczaniu opłat—

Samorządy w Poznańskiem i na Pomorzu otoczyły młodzież akademicką opieką, preliminując w swych budżetach na rzecz jej pomocy wysokie często subwencje Niewątpliwie i Związki Sam. Powiatu miel. które zawsze tak żywo reagują na wszelkie poczynania społeczne, otoczą młodzież akademicką, studjującą w ośrodku mającym najstarszą tradycję uniwersytecką opieką.—

Ponieważ budżety na rok 1933/34 zostały już uchwalone - Tymczasowy Wydział powiatowy zwraca się z gorącym apelem, by gminy miejskie i bogatsze gminy wiejskie z działu „Nieprzewidziane" na ten cel chociaż drobne kwoty ofiarowały— Kwoty ofiarowane należy składać w Kasie Wydziału powiatowego na ręce kasjera J na Wanatowicza, który je prześle na ręce Wojewódzkiego Komitetu Pomocy Młodzieży Akademickiej w Krakowie.—

Starosta powiatowy: (-) M. Balicki.

Nakładem Starostwa i T. Wydziału pow. w Mielcu. Odpowiedzialny redaktor: Teofil Gumiński. sekr. Rady pow.
Z drukarni M. Fiałkowskiego w Mielcu.